14 Οκτωβρίου 2019

Επιστολή ορθόδοξου χριστιανού προς τους αδελφούς μας Ινδιάνους (μέρος 2ο)

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γενικά Θέματα

Συνέχεια από (1)

Γ. Οι ψεύτικοι «χριστιανοί» που έσφαξαν τους Ινδιάνους

Από τον 8ο αι. μ.Χ., μια ομάδα πολεμιστών στη δυτική Ευρώπη, μαζί με το βασιλιά τους, που λεγόταν Κάρολος ο Μέγας, δημιούργησαν μια άλλη μορφή του

χριστιανισμού, αλλάζοντας πολλά πράγματα από αυτά που πίστευαν και δίδασκαν οι χριστιανοί μέχρι τότε. Κατασκεύασαν έτσι μια «παραλλαγή» του χριστιανισμού, που ήθελαν να τη χρησιμοποιήσουν για να κυριεύσουν την Ευρώπη. Η παραλλαγή αυτή ήταν στην ουσία μια πολεμική θρησκεία, από την οποία έλειπε η αγάπη και η συμπόνια του αληθινού χριστιανισμού.

Δύο αιώνες αργότερα, οι απόγονοι αυτών των πολεμιστών, που είχαν γίνει πολλοί και δυνατοί, οδήγησαν το στρατό τους και κατέκτησαν τη σημαντικότερη χριστιανική πόλη της δυτικής Ευρώπης, τη Ρώμη. Έβγαλαν από τη θέση του τον πνευματικό αρχηγό των Ρωμαίων χριστιανών και έβαλαν ένα δικό τους. Από τότε επέβαλαν τη δική τους μορφή του χριστιανισμού σε όλους τους λαούς της δυτικής Ευρώπης. Αυτή τη μορφή του χριστιανισμού την ονόμασαν «Καθολική Εκκλησία», όπως δηλαδή ονομάζονταν μέχρι τότε όλοι οι χριστιανοί. Ονομάζονται επίσης «Ρωμαιοκαθολικοί». Εμείς όμως, που ανήκουμε στην αρχαία παράδοση του αυθεντικού χριστιανισμού, αυτή την παραλλαγή του χριστιανισμού την ονομάζουμε «παπισμό», από τον αρχηγό των χριστιανών της Ρώμης, τον πάπα. Ο χωρισμός της Ρώμης (και ολόκληρης της Δύσης) από το σύνολο των χριστιανών ονομάζεται «Μεγάλο Σχίσμα» (σκίσιμο). «Καθολική Εκκλησία» κανονικά ονομάζεται ο αρχαίος χριστιανισμός, όμως μετά το Μεγάλο Σχίσμα οι πρόγονοί μας ονόμασαν το δικό μας χριστιανισμό «Ορθοδοξία».

Αμέσως οι παπικοί βασιλιάδες άρχισαν να επιτίθενται στους γύρω λαούς και μετά από άλλους δύο αιώνες κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολη, την πρωτεύουσα των χριστιανών της ανατολικής Ευρώπης (που είναι οι πρόγονοί μας, οι οποίοι διατηρούσαν την αρχαία μορφή του χριστιανισμού και εμείς έχουμε την ίδια πίστη με αυτούς), κατέστρεψαν τους ναούς μας, βίασαν τις γυναίκες μας, λεηλάτησαν τους θησαυρούς μας, άρπαξαν τη γη μας και πολλά κομμάτια της τα κράτησαν για τέσσερις αιώνες, μέχρι που τα πήραν απ’ αυτούς κάποιοι άλλοι βάρβαροι πολεμιστές που ήρθαν από τα βάθη της ανατολής και που δεν ήξεραν σχεδόν τίποτε για το Χριστό.

Τους επόμενους αιώνες, οι λαοί της δυτικής Ευρώπης έζησαν μέσα στη βία, τη φτώχεια και το φόβο. Και ίσως το χειρότερο ήταν ότι εκείνοι που τους καταπίεζαν και τους τρομοκρατούσαν ισχυρίζονταν πως ήταν «χριστιανοί» και είχαν στη σημαία τους το σταυρό! Οι καλοί άνθρωποι ήταν λυπημένοι ώς τα βάθη της καρδιάς τους και πολλοί έχασαν τη ζωή τους (τους σκότωσαν), προσπαθώντας να υπερασπιστούν τη δικαιοσύνη και την αλήθεια. Έτσι πολλοί άνθρωποι στη δυτική Ευρώπη νόμισαν ότι ο σταυρός είναι σύμβολο του θανάτου και του κακού (όπως το νόμισαν και οι αδελφοί μας Ινδιάνοι) αντί για σύμβολο αγάπης και αυτοθυσίας.

Από το 15ο αιώνα, όσοι άνθρωποι μπορούσαν έπαιρναν πλοία και έφευγαν από την

Ευρώπη, γιατί δεν άντεχαν άλλο αυτή την κατάσταση. Τέτοια ήταν τα πλοία των λευκών ανθρώπων, που άραξαν στις ακτές της Αμερικής. Όμως δυστυχώς οι άνθρωποι που ταξίδευαν μ' αυτά δεν θυμούνταν πια τη διδασκαλία του Χριστού για την αγάπη και τη δικαιοσύνη και νόμιζαν πως μόνο το χρυσάφι έχει αξία στη ζωή. Όταν λοιπόν είδαν τις πλούσιες πόλεις των αυτοχθόνων λαών, το μυαλό τους θόλωσε και μπήκε στην καρδιά τους ο πόθος να τις λεηλατήσουν. Έτσι ξεκίνησε το κακό. Τη συνέχεια την ξέρετε, δυστυχώς, αδελφοί μου.

Το 16ο αιώνα κάποιοι άνθρωποι στη δυτική Ευρώπη κατασκεύασαν μια άλλη παραλλαγή του χριστιανισμού, για να γλιτώσουν από τον παπισμό. Νομίζω ότι ήταν λάθος τους. Έπρεπε να είχαν επιστρέψει στην αρχαία αυθεντική εκδοχή του χριστιανισμού, την Ορθοδοξία, που οι λαοί μας στην ανατολική Ευρώπη –παρά τα βάσανά τους– ποτέ δεν την έχασαν. Αυτή η καινούργια παραλλαγή του χριστιανισμού ονομάστηκε «προτεσταντισμός» (διαμαρτυρία). Τους επόμενους αιώνες πολλοί λευκοί προτεστάντες ήρθαν κυρίως στη Βόρεια Αμερική και πολέμησαν με τους λαούς των Ινδιάνων που ζούσαν εκεί. Δυστυχώς και αυτοί οι λευκοί άνθρωποι συμπεριφέρθηκαν βάρβαρα: αφάνισαν τις φυλές και άρπαξαν τη γη τους. Έτσι για άλλη μια φορά ο χριστιανισμός κατηγορήθηκε άδικα.

Επειδή πολλοί Ινδιάνοι είναι σοφοί, είμαι σίγουρος ότι θα καταλάβουν αυτό που θα πω τώρα. Σε όλους τους λαούς (και σε μας και στους Ινδιάνους) υπάρχουν καλοί και κακοί άνθρωποι. Οι λευκοί άνθρωποι, που προέρχονται από τη δυτική Ευρώπη και που τώρα τα παιδιά και τα εγγόνια τους ζουν στην Αμερική και ονομάζονται Αμερικάνοι, δεν είναι κακοί. Όμως οι συνθήκες, που επικράτησαν στη δυτική Ευρώπη από το Μεγάλο Σχίσμα και μετά, τους έκαναν να μη μπορούν να ξεχωρίσουν το καλό από το κακό. Αυτά που έπαθαν από αυτούς οι Ινδιάνοι μοιάζουν πολύ μ' αυτά που πάθαμε κι εμείς, παρόλο που είμαστε χριστιανοί, όπως υποτίθεται ότι ήταν και οι εχθροί μας.

Μέχρι και τον εικοστό αιώνα άνθρωποι από τη δυτική Ευρώπη, που χρησιμοποιούσαν το σταυρό σα σύμβολο βίας και θανάτου, βασάνιζαν και σκότωναν τους ανθρώπους του λαού μας και των άλλων λαών της ανατολής, που φύλαγαν και φυλάσσουν, σαν πολύτιμο θησαυρό, την Ορθοδοξία και έχουν ακόμη και σήμερα πολλούς ανθρώπους που ακολουθούν τη διδασκαλία του Χριστού μέχρι τέλους και γίνονται άγιοι. Το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, τέτοιοι άνθρωποι σκότωσαν περίπου 1.500.000 ορθόδοξους χριστιανούς από τη χώρα που ονομάζεται Σερβία, οι οποίοι δεν δέχτηκαν να εγκαταλείψουν τον αυθεντικό χριστιανισμό και να υιοθετήσουν τον παπισμό.

Δ. Γιατί έγραψα αυτό το γράμμα

Αυτό το γράμμα το έγραψα στα ελληνικά και το έδειξα πρώτα στους αδελφούς μου (δηλ. τους αγαπημένους μου φίλους), που είναι ορθόδοξοι χριστιανοί και αγαπούν όλους τους λαούς. Κάποιοι από αυτούς το μετέφρασαν σε άλλες γλώσσες. Επιθυμία της καρδιάς μου είναι να μεταφραστεί όχι μόνο στις γλώσσες που μιλιούνται από τους λευκούς στην Αμερική, αλλά κυρίως στις γλώσσες των ινδιάνικων λαών. Έτσι θα μπορούσε να φτάσει ακόμη και στους Ινδιάνους που δεν ξέρουν τις γλώσσες των λευκών, όπως σε κάποιους που ζουν στους καταυλισμούς, στις αμερικάνικες ερήμους, και στα χωριά μέσα στη ζούγκλα.

Το έγραψα για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί ένιωσα θλίψη όταν άκουσα στην τηλεόραση κάποιους Ινδιάνους (με τους οποίους έχουμε τόσα κοινά) να λένε πως θεωρούν το σταυρό (το σύμβολο της αγάπης) σύμβολο του θανάτου και της εξολόθρευσης. Αυτό, που είναι ένα δικαιολογημένο αλλά φοβερό λάθος, τους αποκλείει από το να γνωρίσουν Εκείνον που καρφώθηκε κάποτε στο σταυρό για να σώσει τους ανθρώπους από τα κακά πνεύματα – το Μεγάλο Πνεύμα που έγινε άνθρωπος, τον Ιησού Χριστό. Και (λέω αλήθεια) οι αδελφοί μας Ινδιάνοι δε θα βρουν ποτέ την ολοκλήρωση του δικού τους πολιτισμού και της δικής τους θρησκείας, αν δε γνωρίσουν τον Ιησού Χριστό, που (μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, το «πύρινο» Μεγάλο Πνεύμα) είναι ο Δημιουργός των πάντων, ακόμη και των πνευμάτων που εκείνοι λατρεύουν.

Δεύτερον, έγραψα αυτό το γράμμα από τόσο μακριά, για να προσκαλέσω τους αδελφούς μου Ινδιάνους να ρωτήσουν και να μάθουν για την αρχαία και αυθεντική εκδοχή του χριστιανισμού, την Ορθοδοξία, και μέσα από αυτήν να πλησιάσουν το Θεό, το Μεγάλο Πνεύμα που είναι μια συντροφιά από Τρία Μεγάλα Πνεύματα, να ενωθούν με Αυτόν και να αναδείξουν αγίους και από το δικό τους λαό.

Δε θέλω να κλέψω αυτό που έχουν, ούτε να τους κάνω να υιοθετήσουν τον τρόπο ζωής των λευκών ανθρώπων. Άλλωστε τουλάχιστον τα μισά πράγματα σ’ αυτό τον τρόπο ζωής είναι κακά. Θέλω να παραμείνουν Ινδιάνοι, γενναίοι και σοφοί, να διαφυλάξουν την ιστορική μνήμη και τον πολιτισμό τους, αλλά και να μάθουν για την Ορθοδοξία, ώστε να είναι όχι μόνο γενναίοι και σοφοί, αλλά και άγιοι – για να καλέσουν κι εκείνοι, με δικούς τους Ινδιάνους ορθόδοξους ιερείς, τη Χάρη του Θεού να μπει μέσα τους και μέσα στα παιδιά τους και να μείνει εκεί για πάντα.

Δεν είμαι δάσκαλος, αλλά ένας απλοϊκός και ταπεινός μαθητής, που όμως μαθητεύω στους αγίους δασκάλους της Ορθοδοξίας όλων των γενεών. Δεν έχω καθόλου τη σοφία ή το δικαίωμα να συμβουλεύσω τους αδελφούς μου τι να κάνουν. Τους λέω μόνο να μάθουν για την Ορθοδοξία και τίποτε άλλο να μην κάνουν. Πιστεύω ότι η γνώση της διδασκαλίας του Χριστού, όπως διαφυλάσσεται

στην αρχαία και αυθεντική ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, είναι αρκετή από μόνη της για να τους κάνει να την εμπιστευτούν και να την αγαπήσουν.

Στην ιστορία της Αμερικής έχει μείνει μνημειώδης η απάντηση του Ινδιάνου αρχηγού Seattle στον πρόεδρο των ΗΠΑ Franklin Pierce, το 1854, όπου του εξηγεί γιατί δε μπορεί να του πουλήσει τη γη της φυλής του (που δεν της ανήκει, αλλά οι άνθρωποι ανήκουν σ' αυτήν). Ακριβώς την ίδια εποχή, ένας Έλληνας άγιος πήγαινε από χωριό σε χωριό και μιλούσε για τα ίδια πράγματα στο λαό μου, τους Έλληνες, που μόλις είχαν αποχτήσει «δικό τους κράτος», αλλά τους εξουσίαζαν οι δυνατές χώρες της δυτικής Ευρώπης και τους είχαν θαμπώσει με τον πλούτο και τον πολιτισμό τους. Ο άγιος εκείνος λεγόταν Χριστοφόρος ο Παππουλάκος (δηλαδή «καλός ηλικιωμένος άνθρωπος»). Οι άνθρωποι της εξουσίας τον έπιασαν και πέθανε φυλακισμένος σ' ένα κελί, όμως τα λόγια του επηρέασαν το μέλλον μας.

Το 1977 παρουσιάστηκε το «Μήνυμα της Ιροκέζικης Συνομοσπονδίας των Έξι Εθνών προς το Δυτικό Κόσμο» στη Διεθνή Διάσκεψη των Ινδιάνικων Εθνών, στη Γενεύη, υπό την αιγίδα των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών του ΟΗΕ. Στο μήνυμα αυτό αντιπαραβάλλονταν η πανάρχαια σοφία των Ινδιάνων με το χρησιμοθηρικό και κατακτητικό πολιτισμό των λευκών, τον πολιτισμό που κυριαρχεί πλέον παγκόσμια και που είναι στην πραγματικότητα μόνο ο πολιτισμός των δυτικών λευκών, όχι ο δικός μας. Ομοίως, οι μομφές κατά του χριστιανισμού, που περιλαμβάνονται σ' αυτό το μήνυμα, ότι «η Ρώμη είναι ο πραγματικός τόπος διαμόρφωσής του», ότι «αποπνευματοποίησε τον κόσμο» και ότι «επιβλήθηκε με τα όπλα», αφορούν στις απατηλές παραλλαγές του χριστιανισμού που δημιουργήθηκαν στη δύση, όχι στον αρχαίο χριστιανισμό, ούτε στην Ορθοδοξία. Λίγα χρόνια νωρίτερα, κατά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ένας ορθόδοξος άγιος, αιχμάλωτος στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου, ο επίσκοπος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, απεύθυνε ένα συγκλονιστικό μήνυμα σε όλους τους λαούς της Ευρώπης, όπου κι εκείνος σύγκρινε την πανάρχαια σοφία των ορθόδοξων χριστιανών με τον πολιτισμό της δύσης, τον ίδιο πολιτισμό στον οποίο άσκησαν κριτική και οι Ιροκέζοι αδελφοί μας, καθώς και κάθε Ινδιάνος στοχαστής και σοφός.

Ε. Ανάμεσα στις θρησκείες, η Ορθοδοξία

Ίσως πολλοί άνθρωποι, από διάφορες θρησκείες, μικρές και μεγάλες, απλές και παράξενες, προσπαθούν να πείσουν τους Ινδιάνους να τους ακολουθήσουν. Εγώ δεν προτείνω στους Ινδιάνους μια καινούργια θρησκεία, αλλά την αρχαιότερη θρησκεία, αυτή που προέρχεται κατευθείαν από την αρχή της δημιουργίας του κόσμου, από το Μεγάλο Πνεύμα που περίμενε χιλιάδες χρόνια μέχρι να έρθει η ώρα να την αποκαλύψει στους ανθρώπους.

Και, από τότε που την αποκάλυψε, πέρασαν πάλι αρκετοί αιώνες μέχρι να έρθει η ώρα να φτάσει η Ορθοδοξία στη γη των ινδιάνικων λαών, την αμερικάνικη γη. Και δυστυχώς ήρθε μετά από τον παπισμό και τον προτεσταντισμό, δηλαδή η αλήθεια ήρθε μετά από τις παραλλαγές της, η αγάπη ήρθε μετά από τη βία και τη φωτιά.

Το 19ο αιώνα χιλιάδες αυτόχθονες Αμερικανοί, από διάφορες φυλές του βορρά (όπως οι Αλεούτοι), βαπτίστηκαν στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και έγιναν ορθόδοξοι χριστιανοί. Κάποιοι από αυτούς έγιναν και άγιοι, που τιμώνται τώρα από εμάς τους ορθόδοξους λευκούς, όπως ο άγιος Πέτρος ο Αλεούτος, που άντεξε ηρωικά να τον βασανίσουν μέχρι θανάτου κάποιοι Ισπανοί παπικοί (Ιησουΐτες) στην Καλιφόρνια το 1815, οι οποίοι προσπάθησαν να τον πείσουν να αρνηθεί την Ορθοδοξία και να γίνει «καθολικός». Επίσης, ο άγιος Ιάκωβος Νετσέτωφ (1802-1865), ένας δίκαιος και σοφός Αλεούτος ιερέας, που ταξίδεψε σε μεγάλη έκταση του παγωμένου αμερικάνικου βορρά, μιλώντας για το Χριστό και τελώντας τη θεία Μετάληψη, την επανάληψη του τελευταίου δείπνου του Χριστού με τους μαθητές Του (που είναι η μεγάλη θρησκευτική τελετή των ορθόδοξων χριστιανών και γίνεται κάθε εβδομάδα). Μετάφρασε επίσης κάποια ορθόδοξα χριστιανικά ιερά βιβλία στη γλώσσα του λαού του.

Επίσης, στην αμερικανική γη έζησαν από τότε αρκετοί αληθινοί σοφοί διδάσκαλοι της ορθόδοξης πίστης και της αγάπης, που έζησαν πολλά χρόνια μαζί με τις φυλές του αμερικάνικου βορρά, τις αγάπησαν και εκείνες τους αγάπησαν επίσης, και συχνά υπερασπίστηκαν τους αυτόχθονες από κάθε είδους λευκούς αποικιοκράτες. Ανάμεσά τους ήταν ο άγιος Γερμανός της Αλάσκας (1836), που εγκαταστάθηκε στο νησί Σπρους και έζησε εκεί μια απλή και φτωχική ζωή (γεμάτη θαύματα και επικοινωνία με το Μεγάλο Τριαδικό Θεό και τα καλά πνεύματα, τους «αγγέλους» Του), βοηθώντας όσο μπορούσε τους Αλεούτους. Επίσης, ο άγιος Ιννοκέντιος Βενιαμίνωφ (1797-1879), ο άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς ο Θαυματουργός (1896-1966), που με την προσευχή του σταμάτησε για 27 μήνες τους τυφώνες στο νησί Τουμπάμπαο των Φιλιππίνων, ο άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1880-1956) κ.π.ά.

Η διαφορά της Ορθοδοξίας από τις διάφορες θρησκείες είναι η εξής: Πολλές θρησκείες σε όλη τη Γη λατρεύουν τα πνεύματα και επίσης πολλές γνωρίζουν την ύπαρξη του Μεγάλου Πνεύματος και προσεύχονται σ’ Αυτό, όπως Το αντιλαμβάνεται η καθεμία. Όμως ο αρχαίος αυθεντικός χριστιανισμός, η Ορθοδοξία, προτείνει όχι μόνο μια διδασκαλία για το Μεγάλο Πνεύμα ή μια προσευχή προς Αυτό, αλλά την ένωση του ανθρώπου με το Μεγάλο Πνεύμα (που είναι μια συντροφιά από Τρία Μεγάλα Πνεύματα), ένωση που κατορθώνουν οι άγιοι μέσω του Μεγάλου Πνεύματος που έγινε άνθρωπος και που έχει πάντοτε επικοινωνία με τους ανθρώπους, του Ιησού Χριστού.

Γι’ αυτό και πολλοί άνθρωποι από άλλες θρησκείες ή από τις διάφορες παραλλαγές του χριστιανισμού, όταν μαθαίνουν για την Ορθοδοξία, μετά από προσεκτική έρευνα, αφήνουν τις θρησκείες που ακολουθούσαν προηγουμένως και γίνονται ορθόδοξοι. Όμως, όπως έλεγε ένας από τους πιο αξιόλογους, ο ιερομόναχος Σεραφείμ Ρόουζ (1931-1982), «όταν γίνεσαι ορθόδοξος, δε χάνεις καμιά πραγματική αλήθεια που είχες διδαχτεί πριν».

Το 1891, ο ιερέας Alexis Toth και μαζί του 3.614 παπικοί («Ουνίτες») από τη Μινεάπολη της Μινεσότα άφησαν τον παπισμό και έγιναν ορθόδοξοι όλοι μαζί.

Στις 22 Ιανουαρίου 1984, στην πόλη του Μεξικού, ο Ορθόδοξος επίσκοπος Παύλος ντε Μπαγεστέρ (που είχε γίνει ορθόδοξος το 1953, όταν διαπίστωσε ότι ο παπισμός, στον οποίο ανήκε μέχρι τότε, βρισκόταν μέσα στην πλάνη) δολοφονήθηκε καθώς έβγαινε από το ναό, στον οποίο είχε τελέσει τη μεγάλη γιορτή των ορθόδοξων, τη θεία λειτουργία.

Στις 18 Μαΐου 1985 στην πόλη της Σάντα Κρουζ ο ορθόδοξος ιερέας Ιωάννης σφάχτηκε μέσα στο ναό από ανθρώπους που λάτρευαν ξεκάθαρα σκοτεινά πνεύματα. Μετά το θάνατό του ο Θεός αποκάλυψε με διάφορα θαύματα ότι ο Ιωάννης είναι ένας άγιος.

Το 1987 μια ομάδα 2000 προτεσταντών, μαζί με τους ιερείς τους, άφησαν τον προτεσταντισμό και έγιναν ορθόδοξοι, ενώ σ’ αυτούς προστέθηκε πλήθος ακόμη τα επόμενα χρόνια.

Το 1996 ο νεαρός Ορθόδοξος Ρώσος στρατιώτης Ευγένιος Ροντιόνωφ αποκεφαλίστηκε, μετά από αιχμαλωσία και βασανιστήρια 100 ημερών, επειδή αρνιόταν να εγκαταλείψει την Ορθοδοξία και να ακολουθήσει μια άλλη θρησκεία. Μετά το θάνατό του πολλά θαύματα αποδεικνύουν ότι είναι ένας καινούργιος άγιος επίσης.

Το αίμα αυτών των αγίων, όπως των αγίων Ιωάννη και Ευγένιου, προστίθεται στο αίμα αμέτρητων άλλων ορθόδοξων, που έδωσαν τη ζωή τους τον 20ό αιώνα. Μιλήσαμε ήδη για το 1.500.000 αγίους μάρτυρες της Σερβίας. Θα αναφέρω ακόμη μόνο μια περίπτωση: το 1919 στη μονή Οράνκι της Ρωσίας δολοφονήθηκαν 11.000 ορθόδοξοι ιερείς, επειδή αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν την ορθόδοξη πίστη τους.

Θα είμαι ειλικρινής. Οι ορθόδοξοι χριστιανοί αναγνωρίζουμε και τιμάμε τα καλά πνεύματα που δημιούργησε το Μεγάλο Πνεύμα, χτίζουμε ναούς γι' αυτά και προσευχόμαστε σ' αυτά. Τα ονομάζουμε «αγγέλους» (ταχυδρόμους, αγγελιαφόρους). Όμως τα πνεύματα που λατρεύουν οι αδελφοί μας Ινδιάνοι δεν νομίζουμε ότι είναι όλα καλά. Ξέρουμε ότι τα καλά πνεύματα αναγνωρίζουν και λατρεύουν κι αυτά την Αγία Τριάδα, αναγνωρίζουν και λατρεύουν κι αυτά το Μεγάλο Πνεύμα που έγινε άνθρωπος, τον Ιησού Χριστό. Έχουμε αμέτρητες περιπτώσεις, όπου τα καλά πνεύματα, οι άγγελοι, αναγνωρίζουν τον Ιησού Χριστό ως το Μεγάλο Θεό και Του προσφέρουν λατρεία. Αυτό κάνουν συνεχώς στο δικό τους κόσμο, εκεί όπου ζουν. Κάθε πνεύμα λοιπόν που δεν αναγνωρίζει και δε λατρεύει την Αγία Τριάδα και τον Ιησού Χριστό, δε μπορεί να είναι καλό πνεύμα, ακόμη κι αν εμφανίζεται σαν καλό.

Η «ψυχή του κόσμου», που αναγνωρίζουν και σέβονται οι αδελφοί μου Ινδιάνοι (κάποιοι από αυτούς την ονομάζουν «Μανιτού», όνομα που έχει γίνει γνωστό στους λευκούς), φαίνεται να είναι η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, του «πύρινου» Μεγάλου Πνεύματος, που δημιούργησε τον κόσμο, τον συντηρεί και τον προστατεύει.

Οι ορθόδοξοι άγιοι ζουν με αγάπη προς όλα τα πλάσματα του κόσμου, πολλοί ζουν στα δάση μαζί με τα άγρια ζώα, είναι φίλοι τους και επικοινωνούν μαζί τους. Όμως δε λατρεύουν «πνεύματα των ζώων», αλλά το Μεγάλο Πνεύμα που δημιούργησε όλα τα υπόλοιπα πνεύματα. Με τις προσευχές και τις ιερές τελετές τους φέρνουν τη Χάρη του Μεγάλου Πνεύματος στα βουνά, τα δάση, τα ποτάμια, τις πόλεις και σε όλο τον κόσμο.

Για μας δεν είναι σημαντικό να αποχτήσει κάποιος «ξεχωριστές δυνάμεις» με τη βοήθεια των πνευμάτων. Οι άγιοι θεραπεύουν ασθενείς και προφητεύουν το μέλλον, με τη Χάρη του Πατέρα, του Υιού (Ιησού Χριστού) και του Αγίου Πνεύματος, δηλαδή του ίδιου του Μεγάλου Πνεύματος, όχι με τη βοήθεια των πνευμάτων. Τιμούν βέβαια τα καλά πνεύματα των αγγέλων και τις ψυχές των αγίων, συχνά μιλάνε μαζί τους, και προσέχουν πάρα πολύ να ξεχωρίζουν την επικοινωνία των καλών πνευμάτων από τις παγίδες των κακών (γενικά τιμάμε όλους τους νεκρούς και προσευχόμαστε συνεχώς στο Μεγάλο Πνεύμα για να βρίσκονται όλοι στο Φως Του).

Προτρέπω λοιπόν και προσκαλώ τους αδελφούς μας Ινδιάνους να μάθουν για την Ορθοδοξία, όχι μόνο διαβάζοντας βιβλία και άρθρα στο διαδίκτυο, αλλά και επισκεπτόμενοι ιερούς τόπους στην Αμερική, όπως οι ορθόδοξοι ναοί και μοναστήρια σε ολόκληρη την αμερικάνικη ήπειρο. Τέτοιοι τόποι, ανάμεσα σε πολλούς άλλους, είναι π.χ. η μονή του αγίου Αντωνίου στην Αριζόνα (St Anthony’s Greek Orthodox Monastery) και η μονή της Αδελφότητας του αγίου Γερμανού της Αλάσκας στην Καλιφόρνια (St Herman of Alaska Bratherhood, Platina, California), ενώ ασφαλώς θα ήταν χρήσιμη μια επαφή με τον fr Peter Gillquist και τους συντρόφους του της «Ευαγγελικής Ορθόδοξης Ιεραποστολής της Αρχιεπισκοπής Αντιοχείας», στις ΗΠΑ, δηλαδή εκείνων που προσήλθαν στην Ορθοδοξία από τον προτεσταντισμό το 1987 μετά από οργανωμένη και ενδελεχή έρευνα.

Οι ορθόδοξοι χριστιανοί είμαστε σαν όλους τους άλλους ανθρώπους, γεμάτοι αδυναμίες και ελαττώματα. Δεν είμαστε όλοι καλοί. Όμως ακόμη και σήμερα υπάρχουν πολλοί που εφαρμόζουν τη διδασκαλία του Χριστού μέχρι τέλους και φτάνουν στην ένωση με Αυτόν. Ακόμη και άσημοι, φτωχοί άνθρωποι υπάρχουν στις γειτονιές των πόλεων και των χωριών, οι οποίοι έχουν φτάσει σε μεγάλη αγιότητα.

Η πατρίδα μου, η Ελλάδα, είναι σήμερα φτωχή και την εξουσιάζουν οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες, όπως όλο τον κόσμο. Πολλοί από μας έχουν σχεδόν ξεχάσει την παράδοσή μας και έχουν προσαρμοστεί στον πολιτισμό των δυτικών χωρών, που έχει κυριαρχήσει παγκόσμια – αυτό τον πολιτισμό, στον οποίο αντιστέκονται οι Ινδιάνοι. Ευτυχώς υπάρχουν ακόμη αρκετοί άνθρωποι του λαού μου που επίσης αντιστέκονται, αλλά και κάποιες περιοχές που διαφυλάσσουν τον πολύτιμο θησαυρό, τον πολιτισμό, τη σοφία και την αγιότητα της Ορθοδοξίας. Μια τέτοια περιοχή είναι το «Άγιο Όρος», ο Άθως (μια μοναδική περίπτωση τόπου σε όλη τη Γη), που βρίσκεται στην Ελλάδα. Εκεί πολλοί άνθρωποι από πολλούς λαούς του κόσμου έχουν γνωρίσει την Ορθοδοξία και έχουν καταλάβει πόσο σημαντική είναι για τους ίδιους και για όλη την ανθρωπότητα.

Σε αυτό το δεσμό, μπορείτε να δείτε την ιστορία ενός Ινδιάνου αρχηγού, που έζησε και πέθανε ως ορθόδοξος χριστιανός, υπερασπιζόμενος παράλληλα και την παράδοση της φυλής του. Άρχισε μάλιστα να μεταφράζει τα λόγια της πιο ιερής τελετής της Ορθοδοξίας στη γλώσσα του λαού του: http://www.oodegr.com/english/empeiries/indianos1.htm.

Σε αυτό το δεσμό, μπορείτε να δείτε την ιστορία ενός Νέγρου της Αμερικής, που ανακάλυψε την Ορθοδοξία και έγινε ορθόδοξος ιερέας, βρίσκοντας έτσι την αληθινή ελευθερία και τον τρόπο να αγωνιστεί γι' αυτήν προς όφελος του λαού του, του λαού των μαύρων αδελφών μας: http://www.oodegr.com/oode/ierapostoli/empeiries/afroamerikanos1.htm.

Σε αυτό το δεσμό, μπορείτε να δείτε την ιστορία ενός λευκού Αμερικανού βουδιστή ιερέα, που τον κάλεσε στην Ορθοδοξία ο Ίδιος ο Χριστός, ενώ πριν δε φανταζόταν ποτέ ότι θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο: http://www.sfaturiortodoxe.ro/orthodox/orthodox_advices_yoga.htm.

Με αυτό το γράμμα μου δεν μάθατε τίποτε σπουδαίο για την Ορθοδοξία. Ήταν μόνο μια ταπεινή πρόσκληση, γεμάτη αγάπη, για να μάθετε περισσότερα.

Εύχομαι στην καρδιά σας ειρήνη και τη Χάρη του αγίου και Μεγάλου Πνεύματος, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Είθε να εκπληρωθεί κάθε δίκαιο αίτημα του λαού σας και κάθε κατατρεγμένου λαού.

Με ειλικρινή σεβασμό προς την ιστορία και τον πολιτισμό σας,

από τη μακρινή Ελλάδα

Θεόδωρος Ρηγινιώτης

Η φωτογραφία είναι από *http://www.sonofthesouth.net*